

hurtigt, som det i det hele vil være muligt. Men det er mig umuligt at love, at inden den og den Tid skal det være gjort. Det vilde ingen Minister kunne love. Det eneste, jeg kan sige, er, at Ministeriet vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og søge at faa denne Indregning foretaget saa hurtigt, som det er muligt. Jeg vil bede det ærede Medlem om at lægge Mærke til, at det er beregnet, at dette Forslag skulde forøge Statsbanernes Indtægt med 4,150,000 Kr., og i Forhold til den Sum er det Beløb, som skal indregnes, ikke meget betydeligt, idet det kun drejer sig om 300,000 Kr. Men jeg indrømmer, at disse 300,000 Kr. vare ogsaa værd at faa i Statskassen saa hurtigt som muligt, og der skal, som sagt, ikke fra Regeringens Side blive forsømt noget i den Retning.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) udkastede den nye Tanke, at man paa Nærtrafikken skulde nøjes med 3die Klasse og ikke føre 2den Klasse. Jeg skal i dette Øjeblik ikke sige noget om denne nye Tanke. Man maatte have nogle Beregninger foretaget for at se, hvordan Forholdet kunde komme til at ligge, om der kunde blive nogen Fortjeneste ved det eller ikke, og disse Beregninger har jeg ikke paa rede Haand. Men det er en Tanke, som kan blive drøftet i det Udvalg, der kommer til at behandle Sagen. Det ærede Medlem talte ogsaa for, at Endestationen for Nærtrafikken paa Kystbanen burde være Vedbæk i Stedet for Rungsted. Det er selvfølgelig ogsaa en Tanke, som der kan forhandles om, men det kan ske uden Hensyn til dette Lovforslag. Om man vil foretage den Forandring eller ikke, berører ikke dette Lovforslag. — Det ærede Medlem udtalte, at Arbejderne maatte have let Adgang til at købe Aarskort, saa at de kunde faa dem paa Afbetaling, saa vidt jeg forstod ham. Det er selvfølgelig ogsaa et Spørgsmaal, som der kan forhandles nærmere om, uagtet jeg mener, det vistnok vil have sine Vanskeligheder at løse dette Spørgsmaal efter det ærede Medlems Tanke. Det ærede Medlem var bange for et Rygte, som var gaaet om, at Trafikken fra Nordbanen skulde føres over Valby til Københavns Personbanegaard, naar denne blev færdig. Han havde henvendt sig til mig privat, og jeg havde trøstet ham med, at dette ikke blev Tilfældet, men han var desuagtet bange for, at det vilde blive Tilfældet, og han vilde nu gerne have en offentlig Udtalelse af Ministeren. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at der er aldeles ingen Fare i den Henseende. Trafikken fra Nordbanen bliver

ført over Valby til Personbanegaarden, saa længe Tunnelen mellem Personbanegaarden og Østbanegaarden ikke er lavet. Men saa snart det hele Anlæg er færdigt, vil Trafikken blive ført gennem Københavns Personbanegaard og Østbanegaarden ud over Hellerup og Klampenborg og videre Nord paa.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) omtalte forskellige Ting, men jeg skal kun berøre et Par enkelte af dem. Først vil jeg berøre et Punkt, som egentlig ikke kommer Lovforslaget ved, et Punkt, som mere er af politisk Interesse, og som jeg glemte at berøre i Gaar, da jeg havde Ordet. Det ærede Medlem husker godt. Han kunde huske et Foredrag, jeg havde holdt for mange Herrens Tider siden, jeg ved ikke hvor mange Aar tilbage i Tiden, en Gang jeg var kommen hjem til Vælgerne og havde været glad over at have faaet Nedsættelser i Jernbanetaksterne og Nedsættelser i Militærudgifterne. Han mente, at nu havde jeg vendt mit Sind i modsat Retning. Jeg kan, trøste det ærede Medlem med, at det ikke er Tilfældet. Jeg har det nemlig ligesom det ærede Medlem; naar Solen skinner paa mig, er jeg gladere ved Livet, end naar det er Graavejr. Den Gang de økonomiske Forhold her i Landet vare af en saadan Beskaffenhed, at vi kunde taale at nedsætte Jernbanetaksterne, var jeg glad ved det, men nu er Forholdet et ganske andet, nu er det saaledes, at vi ikke kunne køre alt for meget billigere end andre Lande, og derfor er det nødvendigt at gaa til en Forhøjelse af vore Jernbanetakster, især da den Rente, som Anlægskapitalen afkaster efter det Beregningsgrundlag, vi have brugt gennem mange Aar, er saa lav, som den ikke har været i lange Tider. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om Militærudgifternes Nedsættelse, som jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa, er min Tanke ogsaa den samme. Hvis Forholdene vare saaledes, at det var muligt at komme dertil, var der intet, der skulde glæde mig mere, men man maa tage Stilling efter Tider og Forhold og indrette sig, som Virkeligheden byder.

Det ærede Medlem mente fremdeles, at der er noget i Vejen med Administrationen, og at Indtægter og Udgifter ikke ere stegne forholdsmæssigt. I dette sidste har det ærede Medlem ganske Ret, det ere de ikke. Vi fik nemlig for et Par Aar siden en Lønningsslov, som det ærede Medlem ved lagde paa Driftsudgifterne en Sum af henved 4 Mill. Kr. Dermed steg Driftsudgifterne pludselig uforholdsmæssigt, og det er et Forhold, man maa lægge Mærke til og regne med, men som de ærede Kritikere ikke synes